

Opis básně přiložené dopisu
očíslovanému přžději odesílatelem
jako č.l. (1111.1880).

Josefínko!

Jak Tě srdci vinnu,
sadem s letu plynou
vřem širokým!
Na srdce chvilci
Tě přiblížím
Dív rozjarem blahem
si nevyženu.

nen

Josefínko!

Jak Tě k srdci vinn,
zářem v letu plynu
vřem divokým!
Na srdce chvilí
Tě přitisknu
Div rozjarem blahem
si nevyženu.

Nepřestanu,
neumdlím
Dokud na Tvém líčku
úsměv zřím.
O úsměv ten,
ten milý úsměv!
Byť někdy hněv
rozmařně líčí
ve skáhlení -

není, není
Do opravy.
Víš a víš
se jesa Dmon
když v náručí chvilí
mám divenku svou.
O usmíváš se
usmíváš,
byť zarděna úsměv
ukrýváš!

A ret můj na tváku Tvém
tak sladce dle
jak holoubkové
se přituli,
A k líčkům se líce
tak mile tižkne
a krev ze srdce
k tváři tyžkne.
O nelze říci
co srdcem víří,
tak prsa se žíjí,
jak prsa smou se
v rozechvění
a hlave táne
v rozesmění.
A ráme krásný
se tuli více
a oko září
v štěstí cele.
O blaha chvíle
zanícení
Kter nikdy konce
pro ni není!

O nežaluj
že osud Tvůj
vždy nepřiznáv —
Te polibiv
více osud nexnám,

a srdce Tve'
za poklad nedám!
Ono mi dražší
než d'émant ohladný,
vidyt' sladký takt ut Tvůj
Tvůj pohled tak vradný
a srdce Tve' čisté,
jak d'émant zářný,
a čelko Tve' jasné
jak slunka je svit —
Tvým věčně,
Tvým věčně,
Tvým věčně chci být!

Tiž líbe sni
a vspanku své'm
překojněm
buď zase šťastná —
má krásná,
jako anděl krásná,
Dobrá Josefínko!

K ipomince noc 11. února 1880

věnuje Tobě

Tvůj

František.

12
Matiinka v Praze
dávající práci a utěšitelka.

Milovaná Josefínko!

Tak dlouho tomu již, co s Tebou musil jsem se rozloučit! Mnoho-li dní a nocí, mnoholi dlouhých hodin uplynulo od té chvíle, kdy poslední^{ne} pohlednul jsem v Dráhu^š Tvoje očínka a šeptal Tobě leskně: S Bohem! Tak divno tomu už co jsem Ti neobjevnul, co jsem Ti nelíbal! —

Test mi tu smutno, tak velice smutno, Dusín, Ro má. Bez zaměstnání, jen stále pohroužen v ipomínkách na Tebe trávim tu jeden dlouhý den za druhým. Ty šťastnější; Ty celý den máš dosti starostí abys nemyslela stále na pusánka, a proto Ti zajisté není^š tak smutno jako mně. Drahousku mi! Když Ti mohu jen jednou přivínout k svému srdci, abych trochu se potěšil!

Ten jednu mám radost: Těším se na pondělka, až dostanu od Tebe psaní. Piš mi všechno, milentko Dráhu, všechno co jsi celý týden dělala, ať už jsi zdráva a vesela, a konečně upřímně zálej na sebe, zasloužíš-li být hubována že tak mnoho šiješ. To všechno mi piš, a pak také mi piš ať už xpromeneš si někdy na

svého milánka, a jestli mu posíláš hubinky
A máš-li mne a ztraví svoje ráda, pak mi
piš kdy odjedeš již z té osklivé Prahy,
abyš se trochu zotavila a milánka svého
poslala!

Však bys už ani R nám netrefila; odstěho-
vali jsme se ve středu od Seleni do pokojic
ka na Dvorku. Vlastně musím psát:

Odstěhoval jsem nás s jedním mužem, neboť
jsem všechno vynášel, a rádně jsem se utrma-
cel. Lertem jsem pak manince večer řekl,
že je to první den v mém životě co jsem si
zasloužil najíst.

Víš miloušku že mi budeš jistě v neděli psát?
Bestoho už jsem Tebou osízen. Vyjednali jsme
si spolu hned vloni že na Rakva' dvě psaní
ode obdržíš od Tebe odprovit; ale jak jsem se
sklamal! Ty máš ode mne již alespoň přes
půl tuctu psaní, a já od Tebe jen jediné,
které jsi mi vloni psala, a s tím jsi mne
jen souzila. Teď Ti také už piš třetí psaní,
aniž bys mi byla odpsala.

A andičku miš, ještě o něco Te prosím;

Neopomeni v psaní svém uvéstí sladkého
slivka: Ty! Tak mohl by mne Dopis Tvůj
šesit, kdy psala mi jako osoba srdci
mému eixa?

Přetvorem byl jsem na Kladrně na radnici,
kde chteli k vůli vojenské vědět kde bydlím,
nebot' nemeli ani pomyslení že už jsem
byl u odvodu. Pak zasedl jsem na chvíli
k Látkovim kde - nelekaj se, milánka -
o hrizo hrizonci - Finka Látkovic byla
ke mně náramě přívětiva. Doufám ale
že Pě to spánek neoloupe.

S malováním obrázků nemohu nijak z místa,
nebot' se mi to příliš nevede, a proto mne to
také mnoho netěší.

Včera a přetvorem byl jsem na
Thinfelde u Kovandy, a tak jsme se i
s Mesárym společně nudili. Společně
prijdu na Kladrno s tímto psaním a pak
zastavím se zase na radnici pro vysvědčení
chudoby.

Viš-li už draboušku že pan Švejcár dostane
už definitivně vyhazov z radnice? Je toho

plně Klatno. Také bývalý sekretář Kladna
dostal lauffpass pro zpronevěření irrednických
peněz.

Maminka mi již několik dní prostonává,
ale již je jí lepší. Nechává tě mnohokrát
poxtravovat.

Budeš-li moci, řekni milánku naši Rezi
že jsem její poxtravení pamu Ciz posud
nevyřídil neboť jsem pana Lulu posud
okem nespátěl; má od přivannu velmi
nahěhlý obličej. Proto Ti také posud nemohu
sdělit jak a co bude ve Vinavčích. Ten
solik vim že jsem avanzíroval o ostatním
na čestního členu „občanské besedy Vinavč.
Re“

Končím dopis svůj o opětnou prosbou abys
neopoměta mi psáti v nevěti, a abys dopisem
svým milouška svého potěšila.

Libá tě v duchu lisickrát

Tvůj věrný

Francisík.

Josefin Ko.

Jak to kradci vinn,
salem v letu plynu
vinnu divokým!
Hleďme
Na srdce ohně
~~Podobně~~
Te přitisknu
divozářem blakem
si nevysky,
Nopřítam,
nehlubím
Dokud noc Tvím líčkem
nosmív zřím,
O lísměr ten,
Ten sladký úsměr!
Byť někdy hrněv
rozmarne líčis
ve s'ka'sleni-
neni, veni
Do opravdy.
Vys' a výši
se prsa Dmon
Když nármei chvíc'
mám divokou svou.
O nármei vás, se,
nármei
Byť zarděna úsměr
ukrýváš.
Mne miluješ...
Nemiluješ? -
Zostuješ.
Vidím v Tvím očku -
alespoň trosku
mne ráda máš.
V ten okamžik náš,
jen náš jest, náš!
Vždyť zardny neje
v jen se jeví
srdci mému,
srdci Tvému
rozchvěnému. V

Díváš se zvěst
srdcem lidským
jest ta láska,
však nyní sepru
o ni vinn.
O divázi zvěst
prij v ni klásti
ves' dere' síle' -
Neverím!
Tvůj nosmív v rěsti
ni oprav' toho,
an blaha mnoho
ni slibuje
jme' přímí' kázá'
v splněj.
Dovítili
Dolancili
jiz jme' spolu
v koln.
Nyni tise
v zardmanu
na to hledim,
es se v'kol' seje
v nevinn.
Tvoje d'chm s'ani
citim v tvári své,
stunim srdce chvíc'
bourline!
Pladka' líčim
ax' na rtech seprtem
slovo zmiru.
O blach' chvile
zavien'
Kex' nikdy kome
pro ni deni!
O pohled' na me,
vždyť' dobre vis'
se' k'astnejim jeste
mne uci' nis.

Byť Olo' Tvoje rozvedne'
oko me'
na moje r'p'ra',
srdce me' sve'tu
se' zavrca'.
Ten Tobe, Tobe
ziti chco,
Tve' srdicko zlate'
k sobe zve.

Srdem noci
souditne'
Dve' lidi' itastnych
Dokim jiz.
Tys to and'elku,
S'elbon ja
jeva' za Tobe'
s radosti'
život' da'.
Aten, me' nebe
ni zrak' Tvij hosti'
v nen' se'bae me'
trampot'
se'povody' sp'asti'.
H'ličko' Tvoje
niz'ave'
H'libani'
v ty moje
vabne' zve.

O Kex' mne z'ob'as'!

Jak?
Ty se' hnev'as'?
O'nehnev'ej,
Kni' l'ance' své'
se' tak' zvej!
O'nehnev'ej,
jen hubinku' sladkou
jen jednu mi d'p'atku
jed'nou d'ej!
O'pohled' d'as'!

Vlastní básnění? Na památku l. února 1880.

Josefin Ko!

Ta radost se soustrem

Sak Te kordci vim,
 sálem v letu plynu
 virem divokým!
~~Neumilím~~
 Na srdce chvilce
~~Tě radost~~
 Tě přitisknu
 divozářem blahem
 si nevyspnu.
 Nepřestanu,
 nehnuším
~~neustanu~~
 Dokud noc Tvým líčkem
 usměv xřim.
 O usměv ten,
 ten sladký usměv!
 Byť někdy hněv
 rozmarne líčíš
 ve s'ká'klení -
 není, není
 do opravy.
 Vyš' a vyš' se
 se prsa Dmon
 když v náručí chvilce
 mám divokou svou.
 O usmíváš, se,
 usmíváš
 Byť zarděna usměv
 ukryješ.
 Mne miluješ...
 Nemiluješ? -
 Zlobuješ.
 Vidím v Tvém očku -
 alespoň trošku
 mne ráda máš.
 Jen skamňák náš,
 jen náš jest, náš!
 Vždyť žádný nejt'
 w jen se jeví
 srdci mému,
 srdci Tvému
 rozchvěnému. V

Díváš' xvěst
 srdcem lidským.
 jest ta lástka,
 v'álk nyní tepro
 o ni vim.
 O divá'ina s'áčka
 přij v ni klásti
 ves'ere' síle' stí -
 Nevěřím.
 Tvůj usměv vešti'
 mi oprak toho,
 on blaha mnoho
 mi slibuje
 yme' p'ráni' každé'
 v splněj.
 Dovičili
 dotančili
 již jame spolu
 v koln.
 Nyni' tíže
 v zadumání
 na Te hledím,
 co se v'ákol děje
 v nevim.
 Tvoje dechu v'ani
 cítim v tváři své,
 stumim srdce chvilce
 bouřlivé!
 Pladka' tíže
~~na~~ prsa sv'ra'
 až na rtech septem
 slovo zmi'rá.
 O blažos' chvíle
 xanice!
 Měx' nikdy konce
 pro ni není!
 O pohled na mne -
 vždyť' dobře víš
 že šťastnejším jsi te
 mne učí vš.

1 ~~Byť~~ Oho, Tvoje konzelne'
 oko me
 a na moje up'ra',
~~Na~~ srdce mé světu
 se xavira'.
 Ten Tobe, Tobe'
 xiti chce,
 Tve' srdičko zlaté
 k sobe xve.
 Serem noci
 soucitné
 Dve' lidi' šťastných
 dovnú jde.
 Tys to andilku,
 S' Tebou já
 jeví za Tebe'
 s radostí
 život dá.
 Otěn, me' nebe
 mi znak Tvůj hosti'
 v něm srdce mé
 trampot
 se povzdí sp'rásti'.
 A líčko, Tvoje
 nízové'
 k líbání
 4 ty moje
 vaibné xve.
 O kex' mne zlobíš!
 Sak?
 Ty se hneváš?
 O nehněvej,
 kn lásko své,
 se taklé xvej!
 O nehněvej,
 jen hubičku sladkou
 jen jednu mi nepřidat
 žádnou dej!
 O polibek dáš!

Dix' net se k tomu
sladce proji
a srdce bítí,
se zálně líbí.

Vždyť slukot jeho
měl' čas,

ono chvil' se
jej' skrátil' čas.
A líc se k líci
viele tiskne,
a nelze říci
co slyšom
A práa smou se

v rozchvění,
a klava tam
ve snění.
A ráme k rámu
se tuli' viele
a oko září
v štěstí cel.

O nezáhij
že osud Tvůj
vždy nepřiznám -
Te' polibiv
vic osud nemám,
a srdce Tvé
za ~~demant~~ ^{drahokam} nedám.

Ono mi dražší
než ~~demant~~ ^{rubin} chladný,
Vždyť sladký tak net Tvůj
Tvůj pohled tak vnořný
a srdce Tvé čistí
jakk demant zářný
a čilko Tvé jasné
jakk slunečka svit.

Tvým věčně
Tvým věčně
Tvým věčně chci býti!

Dix' líb' mi
a v spánku svém
bud' zase starost -

Krásná!

(Ard nartu jakto and led krásné
takh sladce líb' jak holoubky
se puituli.)
abrá Josefinko!

a krev z srdce
a tváři tiskne,

František

A i ponuce na 13. února 1880.

O blaha chvíle
zamlčení
kež ni hlubý kauce
pro ni veni!

Wohl viele Tausend Vögelin
Sie singen hell im grünen Hain,
Sie haben all' zwei Flügelin schön
Zu singen über Berg und Thäl
Sie haben alle süßen Mund
Zu singen hell und lustig und
Ich will Euch lieben Vögelin
Ich will sein von Euch mein Lot sein
Ich will sein

Wohl viele Tausend Vögelin
Sie singen hell im grünen Hain
Sie haben all' zwei Flügelin schön
Zu singen über Berg

tu
Six
a v
bud
ho

(Arel na rto jalk
takh slawice di
jalk boloubk... ab
se pri tui.
Kres... seice
D. Swari kiyokne.

mi
o blaha'
zanice
ke'x ni khl
pno ni ne

ni -
mans,
nedam.
asi

21. VI. 1880.

+ v Domjenz je na druhej strane na
tomto mieste bydlime, jsou dva je dvostranné
vedle sebe, je to ten co je bliže k Dand erce.

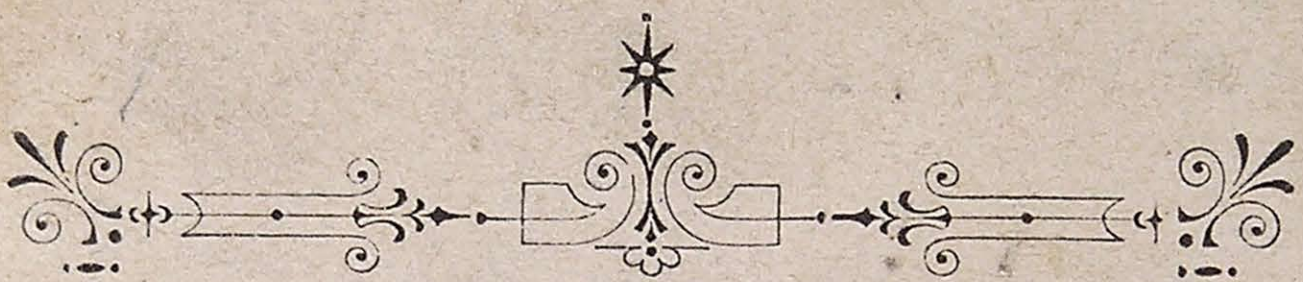
Čech. m.

Tanacetum parvifolium

♂ proelium: Josefina Radkousky

(Type: J. R. Vilius 1879).

Taneční pořádek.

I.

1. POLKA .....
2. KVAPÍK .....
3. ČTVERYLKA .....
4. VALČÍK .....
5. SKOTSKÁ .....
6. ČTVERYLKA .....
7. POLKA .....
8. BESEDA .....

II.

1. VALČÍK .....
2. ČTVERYLKA .....
3. POLKA (VOLENKA) .....
4. BESEDA .....
5. TŘASÁK .....
6. ČTVERYLKA .....
7. STRAŠÁK .....
8. SOUSEDSKÁ .....

Doslově:
+ ~ domě

Le fotogr. vyprávění 16^ú 7h
7

Vlastnoruční kresba s popiskem: Francie. 21.7.1880
+ ~ domě jeví se na druhé straně ^(východně) na tomto místě
bydliště, jsou dva jednopatrové vedle sebe, je to ten,
co je blízko le Dunderce.

Obrázek s výpisem z. pro
rod. Hynčí (Dobrowdse schickla)

16. srpna 1974,

J

Zum Andenken von Deiner Dich - ....

Obrázek Cívkové vily v Horčicích.

Zde jsem se, celá rodina s matinkou zastavila,
aby matinka vyhledala majitelky, mé věrné přítelkyně z Brna asi 189 ^{Vflet na Karlstein.}

Byly to slečny Cívkovy, dcery pionierské
partýry, porádjí majitele hotelu "Černý kůň"

v krásné Brně - Brně a nic v Horčicích.

Obrázek je z pozinstalosti tety ^{romantické} Čáslavské

roz. ^{Čáslavské} sestrnice pl. Cívkových. Tak jsem
se nakonec dostala do příbramova nebo spíše do

příbramě rod Čáslavské, Čimelkové, Cívkovy a Šterambkové.
7. 1959 20. III. 44.

Wohl viele Tausend Vögelein
 Sie singen hell im grünen Hain,
 Sie haben all' zwei Flüglein schön
 Zu fliegen über Berg und Höhen
 Sie haben alle süßen Mund
 Zu singen hell aus Herzensgrund.
 O bitt' Euch lieben Vögelein
 Will Keins von Euch mein Bote sein
 Will Keins von Euch mein Bote
 Mein Bote, mein Bote sein?
 Ich will Euch senden ~~xxx~~ ⁱⁿ ein Thal
 Voll lustiger Quellen ohne Zahl
 Da blühen Blumen süß und lind
 Und neigen sich dem Abendwind.
 Ich will Euch senden vor ein Haus
 Da lacht der Frühling selbst hinaus.
 O bitt' Euch lieben Vögelein
 Will Keins von Euch mein Bote sein
 Will Keins von Euch mein Bote
 Mein Bote, mein Bote sein.

Zusatz 3 (an Nr 3 drucken)

Wohl viele Tausend Vögelein
Sie singen hell im grünen Hain,
Sie haben all' zwei Flüglein schön
Zu fliegen über Berg und Höhen
Sie haben alle süßen Mund
Zu singen hell aus Herzensgrund.
O bitt' Euch lieben Vögelein
Will Keins von Euch mein Bote sein
Will Keins von Euch mein Bote
Mein Bote, mein Bote sein?
Ich will Euch senden ~~xxx~~ in ein Thal
Voll lustiger Quellen ohne Zahl
Da blühen Blumen süß und lind
Und neigen sich dem Abendwind.
Ich will Euch senden vor ein Haus
Da lacht der Frühling selbst hinaus.
O bitt' Euch lieben Vögelein
Will Keins von Euch mein Bote sein
Will Keins von Euch mein Bote
Mein Bote, mein Bote sein.

Am liebsten flög' ich selber hin
Und sagt' Ihr wie so treu ich bin
Und klagt' Ihr meine lange Pein
Dass fern von Ihr ich jetzt ^{ist} muss sein,
Da läg' ich auch an Ihrer Brust
Und Kuss um Kuss und Liebeslust.
O bitt' Euch lieben Vögelein
Will keins von Euch mein Bote sein
Will keins von Euch mein Bote
Mein Bote, mein Bote sein!

Ach wie ist's möglich dann
Dass ich Dich lassen kann
Hab' Dich vom Herzen lieb
Das glaube mir!
Du hast das Herz mein
So ganz genommen ein
Dass ich ka' andre lieb
Als Dich allein!

Blau ist ein Vögelein Blümlein
Heißet Vergifs nicht mein
Dies Blümchen drück ans Herz
Und denke mein!

Stirbt Glaub' und Hoffnung gleich
Wir sind an Liebe reich

Die stirbt nun nimmer mehr

Das glaube mir!

Wär ich ein Vögelein
Wöllt ich gleich bei Dir sein
Scheut Falk und Adler nicht
Flög ich zu Dir!

Schießt mich ein Jäger tod
Fall ich in Deinen Schoß,
Siehst Du mich freundlich an
gern sterb' ich dann!

Sestra Terezie Waldová-Kučerová
přeje "josefínce" Radkovské (asi 1883).

Milá Josefínko!
Mnoho radosti, málo
starostí, stále zdraví
v zimě, v létě, život
dlouhý tu na světě,
tam pak věčně
radování to je pro
vás naše přání.

Terezia Val. D.